

Medlemmer, som man har mistænkt for at gaa svanger med Lyft til at ville hundsfe vore Sønner, ere blevne mere medgyldige, efterat de ere blevne alliereede med det ærede Medlem for Præsids Amtis 6te Valgkreds (Vojfen). Det har det ærede Medlem stillet ironisk op, men det var ingenlunde ment. Han omtalte det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen) og hans tidligere Stilling til Straffeloven, og sagde, det kunde umulig være Andet, end at det var Alliancen, der har bragt ham til at indtage et andet Standpunkt. Det er mig den ligegyldigste Ting af Verden, hvad det ærede Medlem for Helsingør tidligere har holdt paa. Naar han nu vil gaa med til, hvad jeg anser for rigtigt, takker jeg ham derfor. Det er rigtig gjort af det ærede Medlem, der ligesom enhver Anden i tidligere Dage har kunnet indtage et Standpunkt, der var forskjelligt fra det, som han nu indtager, og dersom det ærede Medlem deraf kunde drage den Lære at forlade tidligere Standpunkter og gaa over til et sundere og rigtigere Standpunkt herefter, siger jeg, at det er godt gjort, saa jeg skal anbefale ham at tage det ærede Medlem fra Helsingør til Mønster. § 32, siger jeg, har umaadelig Betydning for mig, og de militære Medlemmer have i den Grad været humane i Udvalget, at de ikke have gjort den mindste Forbring paa, at de ville have deres egne Ord ind i Paragrafen; blot vi vilde redigere den saaledes, at den blev tilfredsstillende for dem, vilde de være tilfredse dermed. Vi have fundet en saadan Medaktion, at det gjøres muligt herefter at forstaae vore Sønner for at have til Sidemand dem, man med Nette har betegnet som Vagabonder, og det anser jeg for en umaadelig Forbedring i vor Straffelov. Det har ikke Lidt at sige, hvad det er for Selskab, en Mandis Sønner faae, og det ærede Medlem (Berg), som ikke har noget Kjendskab til Militærvesenet praktisk, kunde henvende sig til andre Medlemmer her i Salen, der have det fra gammel Tid, f. Ex. det ærede Medlem, der sidder bag ved ham, for Viborg Amtis 3die Valgkreds (Albertsen). Han vil kunne give ham ypperlige Oplysninger i saa Henseende om, hvad det vil sige at have slet Kammeratskab, og det ærede Medlem kunde ogsaa faae mit Vidnesbyrd derfor. Det har maaske ikke saa Meget at betyde for det ærede Medlem; men ellers kunde jeg sige, at jeg medbringer ikke saa faa Grundringer, ubehagelige vel at mærke, om, hvad et slet Kammeratskab har at betyde. Det ærede Medlem har sat saa umaadelig Pris paa almindelig Bærnepligt. Deri er jeg uenig med ham, ikke i Principet, derimod maa jeg forvare mig; som Princip betragtet finder jeg den almindelige Bærnepligt rigtig, men jeg finder den ikke rigtig af Hensyn til vort Lands Størrelse. Men nu have vi jo den almindelige Bærnepligt, men jeg maa i Parenthes bemærke, at det er en Skam, som den bliver

gjennemført; thi Galobelen af vore Sønner gaar fri. (Berg: Hør!). Hør! siger det ærede Medlem. Ja, det skulde det ærede Medlem høre og sørge for at raade Bod paa, saa at den Lov, som han var med til at ffabe i 1867, kunde gennemføres, men det gjør det ærede Medlem ikke. Det er altsaa en Feil efter min Mening, at vi have den almindelige Bærnepligt; men da jeg forudsætter, at vi ville vedblive at beholde denne, maa vi mere og mere komme til, at enhver vaabensfør Mand skal bære Vaaben og søes i Krigsbrug, og saa siger jeg, at det skulde undre mig, om ikke enhver alvorlig Mand dog maa ønske sine Sønner fritagne for at staa blandt den Slags Folk, som man kan betegne som Vagabonder. Jeg finder saaledes, at det er en meget stor Forbedring, man indfører i § 32, at man gjør det muligt for Armeen at blive fri for slige Personer. Men saa er der det Kuriose ved det, at det ærede Medlem fortæller os, at det er kun en Behagelighed, vi indføre for de Militære. Ja, jeg skal ikke fordybe mig i, at det er en Behagelighed for de Militære at være fri for slige Personer. Der er opnaaet en Binding, og det er den, at vore Sønner blive fri for at staa sammen med saadanne Mænd. At det ærede Medlem kunde hente et Bevis for, at Loven er slet, derfra, at de Militære syntes om den, ja, det have vi hørt ikke alene denne Gang, men i Sommer summede denne Sang os om Drene ved alle Leiligheder. Men det skal jeg senere komme til, naar jeg kommer til at omtale noget Andet, som jeg blev affaaeren fra at komme ind paa derved, at der blev vedtaget Afslutning af Forhandlingen ved forrige Behandling. Dersom det, at vi give Love, som de Militære synes om, er en Forbrydelse, ja, saa skal jeg ikke negte, at jeg er inde paa Forbryderbanen, og det vilde jeg nødig have været. Jeg troede tværtimod, at det var rart for os, og at det var et Vidnesbyrd om god Sands og god Takt og Løve og Alt, hvad man nu vil, at man nu lauede Lovene saaledes, at de Militære vare tilfredse med dem. (Berg: Hør!). Det ærede Medlem siger Hør; altsaa Modsigningen er den, at man skal give Love, som de militære Befalingsmænd vare imod, som de ikke syntes om. (Afbrydelse af Berg). Er det ikke rigtigt? Ellers forstaaer jeg det ikke. Naar det ærede Medlem siger „Hør!“ til det, som jeg sagde først, maa jo det Modsatte være rigtigt, og sølgelig er jeg uenig med det ærede Medlem her, som jeg saa ofte er, og jeg er glad ved det, naar jeg endnu engang er uenig med det ærede Medlem; thi jeg har godt forstaaet, at vi Lo kunne ikke følges ret meget ad paa den politiske Veie. Vi have et saa yderlig forskjelligt Syn paa forskjellige Ting, at vi ikke kunne gaa i Spænd sammen. Det har viist sig hidtil, og det tror jeg, vil fremdeles vedblive at vise sig saaledes. Det er omtrent, hvad jeg for mit Vedkommende har at sige til det ærede Medlem for Veile Amtis